

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO PIRMININKO NUTARTIS

2005 m. gegužės 23 d.*

Byloje T-85/05 R

Dimos Ano Liosion (Graikija),

Theodora Goula, Argyris Argyropoulos, Ioannis Manis, Eleni Dalipi, Vasilis Papagrigoriou ir Giorgos Fragkalexis, gyvenantys Ano Liosia (Graikija),

atstovaujami advokato G. Kalavros,

ieškovai,

prieš

Europos Bendrijų Komisija, atstovaujamą D. Triantafyllou ir L. Flynn, nurodžiusią adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovę,

* Proceso kalba: graikų.

dėl prašymo sustabdyti 2004 m. gruodžio 21 d. Komisijos sprendimo E (2004) 5522 vykdymą dėl finansinės paramos iš Sanglaudos fondo antram sąvartynui vakarų Atikoje (XYTA) (I fazė) įrengti Skalistiri vietovėje, Fyli savivaldybėje Atikoje (Graikija), suteikimo,

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO PIRMININKAS

priima šią

Nutartį

Bylos faktinės aplinkybės

- 1 Atliekų tvarkymą Atikoje (Graikija) reglamentuoja regioninis atliekų tvarkymo planas, išdėstytas Graikijos įstatyme Nr. 3164/2003 (FEK A' 176, 2003 m. liepos 2 d.) (toliau – regioninis planas). Regioninis planas parengtas taikant 1975 m. liepos 15 d. Tarybos direktyvą 75/442/EEB dėl atliekų (OL L 194, p. 39), iš dalies pakeistą 1991 m. kovo 18 d. Tarybos direktyva 91/156/EEB (OL L 78, p. 32).
- 2 Ano Liosia sanitarinis atliekų sąvartynas (toliau – Ano Liosia sąvartynas) veikia nuo 1950 metų. Jo dabartinį veikimą patvirtino 1997 m. kovo 21 d. Graikijos vyriausybės aplinkos apsaugos sąlygų patvirtinimo aktas.

- 3 Šio sąvartyno veikimą įvertino *Ernst & Young* biuras. Iš biuro 2004 m. balandžio 26 d. studijos „Kietųjų atliekų tvarkymo Ano Liosia sąvartyne projektų įvertinimas. Galutinis pranešimas“ (toliau – *Ernst & Young* studija) aišku, kad nuo 2000 m. Ano Liosia sąvartyne išverčiama vidutiniškai 5 200 tonų atliekų per dieną, nors buvo numatyta, kad nuo šeštųjų eksploatavimo metų jame per dieną bus išverčiama ne daugiau kaip 500 tonų atliekų (*Ernst & Young* studija, 6 punktas).

- 4 Atsižvelgdama į šias aplinkybes, Graikijos vyriausybė parengė naują regioninį atliekų tvarkymo planą. Tarp Graikijos įstatyme Nr. 3164/2003 numatytų vietovių, tinkamų pastatyti integruoto atliekų tvarkymo įrenginius, šiaurės rytų Atikoje nurodomos Gramatiko ir Polidendri vietovės, pietryčių Atikoje — Keratea ir Kropia vietovės, vakarų Atikoje – Skalistiri ir Meletai-Mandra vietovė.

- 5 Tokiomis aplinkybėmis 2003 m. lapkričio 27 d. Graikijos Respublika pateikė Komisijai paraišką pagal 1994 m. gegužės 16 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1164/94, įsteigiantį Sanglaudos fondą (OL L 130, p. 1), dėl paramos iš Sanglaudos fondo Skalistiri atliekų sąvartyno I fazės įrengimo projektui (toliau – paraiška dėl paramos).

- 6 Atlikus poveikio aplinkai tyrimą (ESDKNA (Visuotinė Atikos departamento savivaldybių ir komunų asociacija) antro sanitarinio atliekų sąvartyno vakarų Atikoje poveikio aplinkai tyrimas, toliau – ESDKNA tyrimas), kuris patvirtino, kad Skalistiri vietovė atitinka atliekų sąvartynui įrengti reikiamas sąlygas, Graikijos

vyriausybė 2003 m. gruodžio 3 d. tarpministeriniu sprendimu (toliau – sprendimas patvirtinti) patvirtino Ano Liosia sąvartyną pakeisiančio antro Atikos sanitarinio atliekų sąvartyno Skalistiri vietovėje įrengimo, naudojimo ir rekonstrukcijos projekto aplinkos apsaugos sąlygas.

- 7 2004 m. spalio 6 d. ir lapkričio 4 d. ir 15 d. Graikijos Respublika papildė paraišką dėl paramos, pateikdama papildomos informacijos.

- 8 2004 m. gruodžio 21 d. pagal Reglamentą Nr. 1164/94, būtent pagal šio reglamento 10 straipsnio 6 dalį, Komisija priėmė sprendimą E (2004) 5522 dėl finansinės paramos iš Sanglaudos fondo vakarų Atikos antram sanitariniam atliekų sąvartynui (XYTA) (I fazė) įrengti Skalistiri vietovėje (toliau – ginčijamas sprendimas) suteikimo.

- 9 Ginčijamu sprendimu numatyta iš Sanglaudos fondo skirti projektui 40 008 750 EUR, t. y. 75 % numatytos sumos.

Procedūra

- 10 Pagal EB 230 straipsnį pareikštu ieškiniu, kurį Pirmosios instancijos teismo kanceliarija gavo 2005 m. vasario 16 d., Ano Liosia savivaldybė ir grupė Ano Liosia gyventojų (toliau – ieškovai) prašo panaikinti ginčijamą sprendimą.

- 11 Atskiru dokumentu, kurį Pirmosios instancijos teismo kanceliarija gavo 2005 m. vasario 24 d., ieškovai, remdamiesi Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 104 straipsniu ir EB 242 straipsniu, pateikė prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones, kuriuo siekiama sustabdyti ginčijamo sprendimo vykdymą, kol Pirmosios instancijos teismas priims sprendimą pagrindinėje byloje.
- 12 2005 m. kovo 11 d. Komisija pateikė rašytines pastabas dėl prašymo taikyti laikinąsias apsaugos priemones, kuriose ji nurodo, kad prašymas atmestinas kaip nepriimtinas arba, jei būtų nustatyta kitaip, kaip nepagrįstas.
- 13 Atskiru dokumentu, kurį Pirmosios instancijos teismo kanceliarija gavo 2005 m. kovo 31 d., Komisija, remdamasi Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 114 straipsnio 1 dalimi, pareiškė prieštaravimą dėl ieškinio pagrindinėje byloje priimtinumui, prašydama Pirmosios instancijos teismą atmesti ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo kaip akivaizdžiai nepriimtina ir priteisti iš ieškovo bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

- 14 Pagal EB 242 ir 243 straipsnius bei EB 225 straipsnio 1 dalį, jei Pirmosios instancijos teismas mano, kad to reikia dėl susiklosčiusių aplinkybių, jis gali nutarti sustabdyti ginčijamo akto vykdymą arba taikyti būtinas laikinąsias apsaugos priemones.
- 15 Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 104 straipsnio 2 dalyje nurodyta, kad prašyme taikyti laikinąsias apsaugos priemones turi būti nurodomas bylos dalykas, aplinkybės, dėl kurių reikalingas skubus sprendimas, ir faktiniai bei

teisiniai pagrindai, akivaizdžiai patvirtinantys (*fumus boni juris*) prašomų priemonių reikalingumą. Prašymas taikyti laikinąsias apsaugos priemones turi atitikti visas šias sąlygas ir yra atmestinas, jei kurios nors iš jų neatitinka (1996 m. spalio 14 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *SCK ir FNK prieš Komisiją*, C-268/96 P (R), Rink. p. I-4971, 30 punktas).

- 16 Dėl bylos dokumentų prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones nagrinėjantis teisėjas mano, kad turi visus sprendimui dėl pateikto prašymo taikyti laikinąsias apsaugos priemones priimti reikalingus duomenis, todėl šalių paaiškinimai žodžiu nereikalingi.

Šalių argumentai

Dėl priimtinumų

- 17 Ieškovai tvirtina, kad jų prašymas sustabdyti vykdymą atitinka visas sąlygas, numatytas Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 104 straipsnio 2 dalyje, ir kad jų ieškinys pagrindinėje byloje priimtinas. Šiuo aspektu ieškovai tvirtina, kad ginčijamas sprendimas, nors skirtas Graikijos Respublikai, tiesiogiai ir konkrečiai su jais susijęs.

- 18 Grįsdami šį teiginį ieškovai tvirtina, kad Ano Liosia savivaldybė priklauso dėl Skalistiri sąvartyno įrengimo projekto „nukentėjusiųjų uždaram ratui“ ir kad patiria ypatingą ir išskirtinę žalą. Nuo 1950 m. veikiantis Ano Liosia sąvartynas jau padarė didelių nuostolių, ypač pakenkdamas aplinkai, ekonomikai ir socialinei situacijai.

Pavyzdžiui, dėl veikiančio Ano Liosia sąvartyno labai sumažėjo savivaldybės teritorijoje esančios žemės kaina. Ano Liosia ir Skalistiri sąvartynai trukdo gauti naudos iš daugiau kaip 15 000 arų žemės, kurią būtų galima panaudoti įvairiai vystymo veiksliams. Šios, ieškovų teigimu, nenaudingomis tapusios arba tapsiančios žemės dalys buvo numatytos savivaldybės parkui, želdiniams ir sporto įrenginiams.

19 Ginčijamas sprendimas tiesiogiai ir konkrečiai susijęs ir su fiziniais asmenimis. Šie ieškovai gyvena socialiniame būste, esančiame 1 km nuo Skalistiri sąvartyno įrengimo vietos. Ieškovai tvirtina, kad dėl nagrinėjamo projekto jie turės visiškai pakeisti savo gyvenimo būdą, kuris šiuo metu priimtinas ir leidžia jiems naudotis gamtine aplinka.

20 Komisija tvirtina, kad ši prašymą reikia pripažinti kaip nepriimtina, nes, pirma, jis neatitinka Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 104 straipsnio 2 dalyje numatytų sąlygų, išaiškintų Bendrijos teismų praktikoje, ir, antra, ieškinyje dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo, dėl kurio šis prašymas pateiktas, pats yra akivaizdžiai nepriimtinas. Dėl antro argumento Komisija remiasi 1998 m. balandžio 2 d. Teisingumo Teismo sprendimu *Greenpeace Council ir kt. prieš Komisiją* (C-321/95, Rink. p. I-1651, toliau – sprendimas *Greenpeace*) ir tvirtina, kad ginčijamas sprendimas nėra nei tiesiogiai, nei konkrečiai susijęs su ieškovais EB 230 straipsnio ketvirtosios pastraipos prasme. Konkrečiau kalbėdama apie Ano Liosia savivaldybės pareikšto ieškinio priimtinumą, Komisija tvirtina, kad net jei būtų galima manyti, jog ginčijamas sprendimas konkrečiai susijęs su minėta savivaldybe, šis sprendimas nėra su ja susijęs tiesiogiai. Komisijos nuomone, ginčijamas sprendimas, patvirtinęs projekto, kurį įgyvendinti jau nuspręsta nacionaliniu lygmeniu, finansavimą, yra tikrai finansinio pobūdžio ir tik netiesiogiai susijęs su savivaldybe bei kitais ieškovais ir pats savaime nekeičia jų teisinio statuso.

Dél fumus boni juris

- 21 Ieškovai tvirtina, kad ginčijamas sprendimas prieštarauja aplinkos kokybės išlaikymo, apsaugos ir gerinimo, žmonių sveikatos apsaugos bei apdairaus ir racionalaus gamtos išteklių naudojimo tikslams ir todėl pažeidžia Bendrijos pirminę teisę (EB 2, 4 ir 174 straipsnius), kai kurias antrinės teisės nuostatas, t. y. nustatančias Graikijos Respublikos įsipareigojimus atliekų prevencijos, jų gamybos ir kenksmingo poveikio mažinimo, atliekų panaudojimo arba pašalinimo, nesukeliant pavojaus žmonių sveikatai ir aplinkai, srityje (Direktyvos 75/442 3, 4 ir 6 straipsniuose ir Direktyvos 91/156 3 ir 4 straipsniuose numatytus įsipareigojimus) ir įpareigojančias imtis taršos prevencijos priemonių (1996 m. rugsėjo 24 d. Tarybos direktyvos 96/61/EB dėl taršos integruotos prevencijos ir kontrolės (OL L 257, p. 26) 3 straipsnis) bei atlikti poveikio aplinkai vertinimą (1985 m. birželio 27 d. Tarybos direktyvos 85/337/EEB dėl tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimo (OL L 175, p. 40) su daliniais pakeitimais, padarytais 1997 m. kovo 3 d. Tarybos direktyva 97/11/EB (OL L 73, p. 5), 1 straipsnis), ir Graikijos teisės normas.
- 22 Grįsdami savo argumentus ieškovai pabrėžia, kad Skalistiri sąvartyno įrengimas iš esmės yra Ano Liosia sąvartyno išplėtimas, nes įrengiamas sąvartynas su pastaruoju ribojasi, turi su juo bendrą įvažiavimą, bendrus pastatus ir tą pačią infiltracijų biologinio apdorojimo įrangą. Ieškovų teigimu, Ano Liosia sąvartynas, kuriame esanti perdirbimo gamykla šiuo metu priima 1 300 tonų atliekų ir 300 neapdorotų nuosėdų iš Psyttaleia biologinio valymo stoties, o jame esanti terminio apdorojimo gamykla – didelį kiekį ligoninių atliekų (iš viso jame išverčiama 6 500 tonų atliekų per dieną), ateityje bus priverstas priimti 1 072 500 tonų atliekų per metus (3 000 tonų per dieną) bei papildomai 1 300 tonų, pateksiančių į mechaninio atliekų perdirbimo gamyklą, 300–800 tonų nuosėdų ir 25 tonas per dieną pavojingų ir infekcinių atliekų, nors regioninis atliekų tvarkymo planas numato tik 330 000 tonų

atliekų per metus normą. Ieškovai pažymi, kad Skalistiri vietovė Graikijos įstatymo Nr. 2742 (FEK A' 207, 1999 m. spalio 7 d.) 21 straipsniu priskirta visiškos apsaugos ir gamtinės aplinkos atkūrimo zoni. Jie pastebi, kad vietovė iš dalies apaugusi medžiais, o kita dalis turi būti iš naujo apsodinta, kad joje yra privačių žemės sklypų, kurių naudojimas bus ginčijamas ir todėl negarantuotas, ir kad ji nėra tinkamiausia pagal ESDKNA tyrimą, nustačiusį, jog Meletani-Mandra vietovė būtų tinkamesnė. Skalistiri sąvartyno veiklos padariniai katastrofiški Ano Liosia aplinkos, ieškovų sveikatos, savivaldybės teritorijoje esančios žemės vertės ir minėtos savivaldybės plėtros atžvilgiu (žr. šios nutarties 18 punktą).

- 23 Komisija mano, kad ieškovų nurodomas teisės pažeidimas visai nesusijęs su prašymu sustabdyti sprendimo vykdymą ir todėl neturi akivaizdaus pagrindo (*fumus boni juris*).
- 24 Konkrečiai kalbant, prašyme visiškai nepaaiškinta, kaip ginčijamas sprendimas pažeidžia iš ieškovų nurodytų teisės nuostatų kylančius įsipareigojimus. Komisija tvirtina, jog ginčijamas sprendimas, atvirkščiai, yra pavyzdinis aplinkos apsaugos sąlygų požiūriu ir juo užtikrinama, kad būtų laikomasi visų aplinkos ir sveikatos apsaugos reikalavimų, numatant specialius aplinkos apsaugos sąlygų laikymosi kriterijus, kuriais siekiama pagerinti atliekų apdorojimą Graikijoje, ir skiriant nagrinėjamą finansavimą nustatytu laiku atliekamiems minėtiems įsipareigojimams.

Dėl skubos

- 25 Ieškovai tvirtina, kad ginčijamo sprendimo vykdymas padarys didelę ir nepataisomą žalą gamtinei aplinkai, savivaldybės ekonomikai, įskaitant žemės vertę ir naudojimą,

ir jų sveikatai. Jie įsitikinę, kad sprendimas pakenks gamtinei aplinkai dėl šioje nutartyje minėtų priežasčių (žr. 22 punktą). Skubą lėmė tai, kad Graikijos vyriausybė 2004 m. lapkričio 2 d. jau pasirašė sutartį dėl projekto, ši sutartis jau įsigaliojo, šio projekto tyrimo ir įgyvendinimo procesas pradėtas ir labai sparčiai vykdomas ir lėšos jam jau naudojamos. Delsiant didės išlaidos ir prasidės procedūros, galinčios pažeisti asmenines teises. Skalistiri sąvartyno įrengimas gali būti žalingas savivaldybės nekilnojamojo turto vertei ir trukdyti jai bei jos gyventojams, įskaitant ir ieškovus, naudoti didelius žemės plotus sporto ir kultūros infrastruktūroms kurti (žr. šios nutarties 18 punktą).

26 Ieškovai tvirtina, kad būtų ypač sunku ir brangu atkurti ankstesnę padėtį. Pavojus neišvengiamas, taigi situacija reikalauja skubaus sprendimo.

27 Komisijos vertinimu, situacija neatitinka skubaus sprendimo sąlygos.

28 Pirmiausia nelaikytina, kad norint išvengti nurodytos žalos būtina sustabdyti ginčijamo sprendimo vykdymą. Iš tiesų, pirma, Ano Liosia sąvartynas veikia nuo 1950 m. ir negalima teigti, kad finansinės paramos skyrimas projektui pakeisti šią vietą perkeliant ją *a fortiori* už savivaldybės ribų blogina esamą padėtį ar juo labiau sukuria skubaus sprendimo reikalaujančią situaciją.

29 Antra, tariama žala kyla ne dėl ginčijamo sprendimo skirti finansinę paramą, o dėl Graikijos nacionalinių sprendimų, t. y. regioninio plano ir Graikijos valdžios institucijų galutinio sprendimo pasirinkti Skalistiri vietovę. Ginčijamo sprendimo vykdymo sustabdymas nepadėtų išvengti tariamos žalos.

- 30 Trečia, ieškovai galėjo ginčyti nacionalinės teisės aktus nacionaliniuose teismuose. Ši galimybė, kuria, Komisijos duomenimis, jie pasinaudojo, pašalina skubų šios išankstinių apsaugos priemonių taikymo procedūros pobūdį.
- 31 Ketvirta, tariama žala negali būti laikoma neišvengiama, nes nurodomi padariniai ekonomikai, sveikatai ir aplinkai, anot Komisijos, yra neaiškūs, nepagrįsti ir numanomi neapibrėžtoje ateityje. Atvirkščiai, akivaizdu, kad skubus sprendimas nebūtinai, turint mintyje, jog ginčijamu sprendimu reikalaujama laikytis visų aplinkos apsaugos reikalavimų ir sudaromos sąlygos Komisijai užtikrinti jų laikymąsi, numatant galimybę sustabdyti finansavimą, jei šie įsipareigojimai pažeidžiami.
- 32 Be to, Komisija teigia, jog neįrodyta, kad žala bus didelė ir nepataisoma.
- 33 Nurodoma žala, t. y. aplinkos, ekonominės ir socialinės situacijos pabloginimas, įskaitant poveikį žemės vertei, yra neaiški ir hipotetinė.
- 34 Pagal Bendrijos teismų praktiką savivaldybės teritorijoje esančios žemės vertės sumažėjimas nėra nei didelė, nei nepataisoma žala. Šiaip ar taip, ji jau atsirado dėl aplinkybių, susiklosčiusių nuo 1950 metų. Žala, susijusi su trukdymu gauti naudos iš savivaldybės žemės, kuri galėtų būti naudojama poilsiui ir sportui, yra grynai hipotetinė. Be to, susiklosčiusi padėtis jau trukdė šią žemę naudoti nurodytais tikslais.

35 Žala, lemianti neigiamus ginčijamo sprendimo padarinius aplinkai ir žmonių, taip pat ir ieškovų, sveikatai yra neaiški, hipotetinė ir neįrodyta. Ieškovai nepaaiškino, kaip ginčijamas sprendimas prisideda prie esamos situacijos, kuri labai sudėtinga, nes veikiantis sąvartynas jau pripildytas, pabloginimo. Komisija teigia, kad ginčijamas sprendimas, atvirkščiai, prisideda prie esamų problemų sprendimo ir leidžia užtikrinti visų būtinų aplinkos apsaugos sąlygų laikymąsi.

Dėl interesų suderinimo

36 Komisija pabrėžia, kad ji bet kuriuo atveju, remdamasi Bendrijos teise, būtent direktyva 75/442, ir regioniniu planu, gina visų Atikos gyventojų ir regiono aplinkos apsaugos interesus, kuriems teikiama pirmenybė savivaldybės, kur gyvena keli tūkstančiai gyventojų, atžvilgiu. Sustabdžius ginčijamo sprendimo vykdymą, būtų dar labiau uždelsta ir veikiantis sąvartynas perpildytas, o tai turėtų katastrofiškų padarinių. Komisija tvirtina, kad esama situacija tokia sudėtinga, kad ji jau pateikė ieškinį, reikalaujama konstatuoti, jog Graikijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų aplinkos apsaugos srityje (nagrinėjama byla *Komisija prieš Graikiją*, C-502/03, OL C 47, 2004, p. 15), kad atkurtų teisėtumą, kurio siekia ir Graikijos valdžios institucijos, taikydamos savo nacionalinį planą, numatantį naujo sąvartyno Skalistiri įrengimą, kuriam skirta finansinė parama iš Sanglaudos fondo.

Laikinių apsaugos priemonių taikymo klausimą sprendžiančio teisėjo įvertinimas

Pirminės pastabos dėl priimtimumo

37 Pirmiausia naudinga priminti, kad pagal nusistovėjusią Pirmosios instancijos teismo praktiką Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 104 straipsnio 2 dalyje

numatytos sąlygos reikalauja, jog faktiniai ir teisiniai prašymo taikyti laikinąsias apsaugos priemones pagrindai būtų aiškūs ir suprantami iš paties šio prašymo teksto (žr. 2002 m. gegužės 7 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutarties *Aden ir kt. prieš Tarybą ir Komisiją*, T-306/01 R, Rink. p. II-2387, 52 punktą ir 2004 m. lapkričio 10 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutarties *European Dynamics prieš Komisiją*, T-303/04 R, Rink. p II-3889, 63 ir 64 punktus).

38 Šiuo atveju konstatuotina, kaip teisingai pažymi Komisija, kad pateiktame prašyme mažai duomenų, iš kurių apsaugos priemonių taikymo klausimą sprendžiantis teisėjas galėtų spręsti, ar iš pirmo žvilgsnio prašomos priemonės pagrįstos. Vis dėlto, nepaisant trumpumo ir painumo, prašyme yra motyvų ir argumentų, kuriais siekiama nustatyti, kad *fumus boni juris* buvimo ir skubaus sprendimo būtinybės sąlygos įvykdytos, ir tai leido Komisijai naudingai pateikti savo pastabas, o teisėjui jas išnagrinėti. Šiomis aplinkybėmis negalima daryti išvados, kad prašymą reikia atmesti kaip nepriimtina, nes jis neatitiko Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 104 straipsnio 2 dalyje numatytų sąlygų.

39 Dėl Komisijos argumentų, kad šis prašymas nepriimtinas, nes ieškinys pagrindinėje byloje akivaizdžiai nepriimtinas, naudinga priminti, kad pagal nusistovėjusią Bendrijos teismų praktiką iš principo negalima bylą iš esmės nagrinėjančiam teismui pateikto ieškinio priimtimumo klausimo nagrinėti laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūroje, kad nebūtų priimtas išankstinis sprendimas pagrindinėje byloje. Vis dėlto jeigu, kaip yra šiuo atveju, nurodoma, kad ieškinys pagrindinėje byloje, kuriuo pagrįstas prašymas taikyti laikinąsias apsaugos priemones, akivaizdžiai nepriimtinas, gali paaiškėti, kad būtina nustatyti tam tikrus duomenis, leidžiančius iš pirmo žvilgsnio daryti išvadą dėl tokio ieškinio priimtimumo. (2000 m. vasario 15 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutarties *Hözl ir kt. prieš Komisiją*, T-1/00 R, Rink. p. II-251, 21 punktą ir 2005 m. vasario 10 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutarties *Enviro Tech Europe ir Enviro Tech International prieš Komisiją*, T-291/04 R, Rink. p. II-475, 61 punktą).

- 40 Šiuo atveju, išnagrinėjus laikinųjų apsaugos priemonių taikymo klausimą sprendžiančiam teisėjui pateiktus duomenis, galima labai suabejoti, ar ginčijamas sprendimas gali būti tiesiogiai ir konkrečiai taikomas ieškovams.
- 41 Pirmiausia, ieškovai, fiziniai asmenys, kuriems ginčijamas sprendimas nėra skirtas, turi įrodyti, kad minėtas sprendimas daro jiems poveikį dėl tam tikrų jų ypatingų savybių arba faktinių aplinkybių, kurios juos išskirtų iš visų kitų asmenų ir išryškintų jų individualius bruožus, kuriais jie panašūs į sprendimo adresatą (1963 m. liepos 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Plaumann prieš Komisiją*, 25/62, Rink. p. 197, 223 ir 2002 m. liepos 25 d. *Unión de Pequeños Agricultores prieš Tarybą*, C-50/00 P, Rink. p. I-6677, 36 punktas).
- 42 Kaip pažymi Komisija, ieškovų padėtis iš pirmo žvilgsnio panaši į ieškovų byloje, kurioje buvo priimtas sprendimas *Greenpeace*, padėtį. Šiame sprendime Teisingumo Teismas nusprendė, kad valstybei narei skirtas sprendimas, kuriuo iš Europos regioninės plėtros fondo skirta finansinė parama dviejų elektrinių statybai, nebuvo konkrečiai skirtas fiziniams asmenims, į kurių konkrečią padėtį priimant sprendimą neatsižvelgta (sprendimo *Greenpeace* 28 punktas).
- 43 Taip pat Ano Liosia savivaldybė, pagrįsdama aiškiais aplinkybėmis, turi įrodyti, kad ginčijamas sprendimas daro jai poveikį dėl aplinkybių, kurios ją išskirtų iš visų kitų asmenų, šiuo atveju įskaitant aplinkybes, dėl kurių jos padėtis skiriasi nuo kitų Atikos savivaldybių, ypač Fyli savivaldybės, kurios teritorijoje bus įrengtas naujas sąvartynas (šiuo aspektu žr. 2004 m. liepos 7 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutarties *Região autónoma dos Açores prieš Tarybą*, T-37/04 R, Rink. p. II-2153, 112 ir 120 punktus ir nurodytą Bendrijos teismų praktiką).

44 Be to, tiek savivaldybės, tiek šį prašymą pateikusių ieškovų, fizinių asmenų, atžvilgiu byloje kyla klausimas dėl priimtino, susijęs su tiesioginio poveikio kriterijumi. Iš nusistovėjusios Bendrijos teismų praktikos matyti, kad tiesioginis poveikis yra tuomet, kai ginčijama Bendrijos priemonė daro tiesioginį poveikį individo teisiniam statusui ir nepalieka jokios diskrecijos šios priemonės adresatams, kurie įpareigoti ją įgyvendinti, t. y. jos vykdymas yra visiškai automatiškas, remiantis tik Bendrijos teisės aktu ir netaikant jokių kitų tarpinių taisyklių (1998 m. gegužės 5 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Dreifus prieš Komisiją*, C-386/96 P, Rink. p. I-2309, 43 punktas ir nurodyta Teisingumo teismo praktika bei 2004 m. kovo 15 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Institouto N. Avgerinopoulou ir kt. prieš Komisiją*, T-139/02, Rink. p II-875, 62 punktas ir nurodyta Bendrijos teismų praktika).

45 Šiuo atveju ginčijamas sprendimas skirti finansinę paramą projektui, kurį Graikijos valdžios institucijos pasirinko priimdamos nacionalinius įstatymus ir administracinius sprendimus. Kaip pabrėžia Komisija, naujo sąvartyno Skalistiri vietovėje įrengimo projektui skirtas Bendrijos finansavimas tik netiesiogiai padeda įgyvendinti šį projektą. Iš bylos medžiagos aišku, kad kilus problemoms dėl Ano Liosia sąvartyno veikimo Graikijos valdžios institucijos, labai galimas dalykas, buvo priverstos įrengti naują sąvartyną, nesvarbu, ar bus gauta Bendrijos finansinė parama. Šiaip ar taip, Graikijos valdžios institucijos jau buvo pasirinkusios Skalistiri vietovę prieš Komisijai priimant sprendimą dėl finansinės paramos projektui. Galiausiai pažymėtina, kad iš bylos medžiagos neakivaizdu, jog ginčijamas sprendimas nepalieka projektą įgyvendinti įpareigotoms Graikijos valdžios institucijoms jokios diskrecijos (žr. minėtos nutarties *Institouto N. Avgerinopoulou ir kt. prieš Komisiją* 68–70 punktus).

46 Tokiomis aplinkybėmis gali būti, kad bylą iš esmės nagrinėjantis teismas padarys išvadą, jog poveikį ieškovų teisėms, susijusioms su aplinka, gali daryti, atitinkamu atveju, tik Graikijos valdžios institucijų sprendimas ir todėl ginčijamas sprendimas dėl Bendrijos finansinės paramos šiam projektui skyrimo šias teises gali veikti tik

netiesiogiai (šiuo aspektu žr. minėto sprendimo *Greenpeace* 30 ir 31 punktus ir minėtos nutarties *Institouto N. Avgerinopoulou ir kt. prieš Komisiją* 70 punktą).

- 47 Taip pat, kadangi atsižvelgiant į šalių argumentus šiuo proceso etapu labai abejotina, kad ginčijamas sprendimas gali būti tiesiogiai ir konkrečiai susijęs su ieškovais, laikinųjų apsaugos priemonių taikymo klausimą sprendžiantis teisėjas daro išvadą, kad šiuo atveju nebūtina toliau nagrinėti *prima facie* ieškinio dėl panaikinimo priimtinumą. Iš tiesų ieškovai, šiaip ar taip, neįrodė, kad būtina priimti skubų sprendimą taikyti prašomas laikinąsias apsaugos priemones dėl toliau išdėstytų priežasčių.

Dėl skubos

- 48 Pagal nusistovėjusią Bendrijos teismų praktiką prašymo taikyti laikinąsias apsaugos priemones skuba turi būti vertinama atsižvelgiant į būtinybę priimti sprendimą dėl šių priemonių, kad būtų išvengta didelės ir nepataisomos žalos taikyti laikinąsias apsaugos priemones prašančiai šaliai (1986 m. vasario 6 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *Deufl prieš Komisiją*, 310/85 R, Rink. p. 537, 15 punktas ir 1999 m. birželio 30 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutarties *Pfizer Animal Health prieš Komisiją*, T-13/99 R, Rink. p. II-1961, 134 punktas).
- 49 Ginčijamo sprendimo vykdymą sustabdyti prašanti šalis turi įrodyti, kad, nesiėmus priemonių, kol bus priimtas sprendimas pagrindinėje byloje, ji negalės išvengti tokio pobūdžio žalos (1991 m. gegužės 8 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *Belgija prieš Komisiją*, C-356/90 R, Rink. p. I-2423, 23 punktas ir 2001 m. lapkričio 15 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutarties *Duales System Deutschland prieš Komisiją*, T-151/01 R, Rink. p. II-3295, 187 punktas).

- 50 Nereikalaujama, kad būtų visiškai neabejotina, jog žala neišvengiama, užtenka, ypač jei žalos atsiradimas priklauso nuo kelių veiksnių, kad jos numatomo atsiradimo tikimybė būtų ganėtina. Todėl ieškovas turi įrodyti aplinkybes, kuriomis grindžia tokios didelės ir nepataisomos žalos perspektyvą (1999 m. gruodžio 14 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *HFB ir kt. prieš Komisiją*, C-335/99 P (R), Rink. p. I-8705, 67 punktas ir 2000 m. spalio 12 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *Graikija prieš Komisiją*, C-278/00 R, Rink. p. I-8787, 15 punktas).
- 51 Šiuo aspektu konstatuotina, kad, kaip teisingai pabrėžia Komisija, ieškovų nurodyta žala, t. y. aplinkos pabloginimas, jo lemiami neigiami padariniai sveikatai, savivaldybės teritorijoje esančios žemės nuvertėjimas, trukdymas savivaldybei naudoti tam tikras žemes įvairiai socialinei veiklai yra neaiški, hipotetinė ir neįrodyta. Abejotina žala negali pateisinti prašomo ginčijamo sprendimo vykdymo sustabdymo (žr. 1987 m. birželio 15 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *Belgija prieš Komisiją*, 142/87 R, Rink. p. 2589 25 punktą ir 1993 m. liepos 16 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *Prancūzija prieš Komisiją*, C-296/93 R, Rink. p. I-4181 26 punktą; 2004 m. lapkričio 10 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutarties *Wam prieš Komisiją*, T-316/04 R, Rink. p II-3917, 31 punktą).
- 52 Konkrečiai kalbant, prašyme nepateikiama jokių duomenų, kurie įrodytų ginčijamo sprendimo vykdymo poveikį ieškovų ir apskritai Ano Liosia gyventojų sveikatai. Be to, konstatuotina, kad teiginiai dėl aplinkos pabloginimo neaiškūs ir niekuo nepagrįsti. Ieškovai skunde pateikia tik bendras frazes ir savo argumentus grindžia teigdami, kad Skalistiri vietovė yra visiškos apsaugos zona arba medžiais apaugusi zona, arba kad Ano Liosia vietovė priversta priimti daugiau atliekų nei numatyta regioniniame plane, nepateikdami jokių savo teiginių įrodymų arba tikslesnių paaiškinimų. Be to, ieškovai tik skundžiasi sąvartyno įrengiamu šalia Ano Liosia, bet nepaaiškina, kodėl jo lemiami konkretūs padariniai bus neigiami aplinkai ir juo labiau kodėl jie padarys didelės ir nepataisomos žalos. Kadangi skundžiamas

sprendimas rėmėsi tuo, kad patvirtintos griežtos naujo sąvartyno įrengimo aplinkos apsaugos sąlygos (žr. skundžiamo sprendimo I priedo 12 punktą ir patvirtinimo aktą) ir atsižvelgė į tai, kad ESKIDNA tyrimas nustatė, jog Skalistiri vietovė tinkama šiam tikslui (ESKIDNA tyrimo p. 16–18 ir 23), ieškovai turi pateikti šiuos samprotavimus paneigiančius argumentus ir paaiškinti, kaip minėtas sprendimas jiems sukėlė nurodytą žalą; tačiau jie to visiškai nepadarė.

53 Atvirkščiai, nors ieškovai pripažįsta, kad Ano Liosia sąvartynas veikia kelis dešimtmečius probleminėmis sąlygomis ir jau sukėlė problemų savivaldybei ir jos gyventojams, prašyme nepaaiškinta, nei kaip esama padėtis pablogės, nei kodėl jau kelerius metus esanti padėtis gali būti laikoma padėtimi, dėl kurios būtina nedelsiant sustabdyti ginčijamo sprendimo vykdymą.

54 Ieškovų teiginiai, kad savivaldybė negalės naudoti tam tikrų žemės plotų poilsio, socialinėms, kultūros ir sporto reikmėms, yra hipotetiniai. Kaip pabrėžia patys ieškovai, tai yra ateities planai. Be to, prašyme neišdėstomi konkretūs pasiūlymai ir nepaaiškinama, kodėl, ieškovų nuomone, kilianti žala bus didelė ir nepataisoma. Tokiomis aplinkybėmis žalos grėsmė yra ne reali, o būsima, neaiški ir abejotina (1993 m. gegužės 13 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutarties *CMBT prieš Komisiją T-24/93 R*, Rink.p. II-543, 34 punktą ir nurodyta Bendrijos teismų praktika).

55 Dėl žemės kainos sumažėjimo pastebėtina, kad ne tik tokia žala, bet ir finansiniai nuostoliai iš esmės negali būti laikomi didele ir nepataisoma žala (minėtos nutarties *Enviro Tech Europe ir Enviro Tech International prieš Komisiją* 74 punktą ir nurodyta Bendrijos teismų praktika) ir kad ieškovai nepaaiškino, kaip ginčijamas sprendimas prisideda prie šios žalos. Atvirkščiai, ieškovai pripažįsta, kad esama padėtis jau prisidėjo prie žemės kainos savivaldybėje sumažėjimo nuo 1950 metų.

- 56 Galiausiai konstatuotina, jog dėl tariamos žalos nepataisomumo ieškovai tik viename bendro pobūdžio teiginyje nurodo, kad atkurti ankstesnę padėtį būtų ypač sunku ir brangu, tačiau šio argumento nepagrindžia.
- 57 Taigi ieškovai nepateikė jokių duomenų, kurie leistų laikinųjų apsaugos priemonių taikymo klausimą svarstančiam teisėjui padaryti išvadą, kad tariama žala būtų didelė ir nepataisoma, arba nustatyti, kad tariama žala yra neabejotina ir neišvengiama Bendrijos teismų praktikos prasme.
- 58 Be to, pabrėžtina, kad ieškovai visiškai neįrodė, jog norint išvengti nurodytos žalos, būtina sustabdyti ginčijamo sprendimo vykdymą.
- 59 Aplinkybės, kad Graikijos vyriausybė 2004 m. lapkričio 2 d. jau pasirašė sutartį dėl projekto, kad sutartis dėl jo jau įsigaliojo, kad šio projekto tyrimo ir įgyvendinimo procesas pradėtas ir labai sparčiai vykdomas, ir galiausiai, kad lėšos jam jau naudojamos, pačios savaime neįrodo, jog yra skuba, pateisinanti ginčijamo sprendimo vykdymo sustabdymą.
- 60 Pirma, kaip teisingai pažymi Komisija, galimybė ginčyti šiuos nacionalinės teisės aktus yra tinkamesnis ir adekvatesnis ieškovų interesų apsaugos būdas. Todėl galima manyti, kad jis panaikina šio prašymo skubų pobūdį (šiuo aspektu žr. minėtą nutarties *Região autónoma dos Açores prieš Tarybą* 162 punktą ir nurodytą Bendrijos teismų praktiką bei 2002 m. birželio 25 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutarties T-34/02 R, Rink. p. II-2803, 93 punktą).

- 61 Antra, konstatuotina, kad ginčijamas sprendimas leidžia Komisijai sustabdyti finansavimą, jei nesilaikoma projekto aplinkos apsaugos srityje (ginčijamo sprendimo I priedo 12 punktas). Tokiomis aplinkybėmis, kai Komisija gali arba net privalo patikrinti, ar vykdant projektą nedaroma žala aplinkai, ir, jei būtina, už jos padarymą nubausti finansavimo sustabdymu (ginčijamo sprendimo III priedo 4 punktas), galima daryti išvadą, kad nėra su aplinka susijusių interesų apsaugos skubos (šiuo aspektu žr. minėtos nutarties *Região autónoma dos Açores prieš Tarybą* 183 ir 184 punktus bei nurodytą Bendrijos teismų praktiką).
- 62 Be to, yra pagrindo abejoti būtinybe sustabdyti ginčijamo sprendimo vykdymą, nes ieškovai konkrečiai neįrodė, atsižvelgdami į tai, kad, kaip jie galiausiai pripažįsta, Graikijos valdžios institucijos jau buvo pasirinkusios Skalistiri vietovę naujam sąvartynui įrengti ir priėmė visus sprendimus, leidžiančius pradėti projekto vykdymą, jog šio sprendimo skirti finansinę paramą vykdymą būtina sustabdyti, siekiant pakeisti dabartinę padėtį ir išvengti tariamos žalos jiems (šiuo aspektu žr. minėtos nutarties *European Dynamics prieš Komisiją* 66, 69 ir 70 punktus).
- 63 Šiomis aplinkybėmis konstatuotina, jog bylos duomenys neleidžia teisėtai daryti išvados, kad nenustačius laikinųjų apsaugos priemonių ieškovai patirs didelę ir nepataisomą žalą.
- 64 Taigi ieškovai neįrodė, kad skubos sąlyga patenkinta. Todėl prašymas taikyti laikinąsias apsaugos priemones atmestinas, nesant reikalo nei spręsti dėl jo priimtinumą, nei nagrinėti, ar patenkintos kitos laikinųjų apsaugos priemonių taikymo sąlygos.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO PIRMININKAS

nutaria:

- 1. Atmesti prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones.**
- 2. Atidėti išlaidų klausimo nagrinėjimą.**

Priimta 2005 m. gegužės 23 d. Liuksemburge.

Kancleris

H. Jung

Pirmininkas

B. Vesterdorf